

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresetének alátámasztására a felperes az általa indított F-44/06. sz. ügyben ⁽¹⁾ felhozottakhoz nagyon hasonló jogalapokra hivatkozik.

⁽¹⁾ HL C 154., 2006.7.1., 25. o.

2006. augusztus 11-én benyújtott kereset – Taruffi kontra Bizottság

(F-95/06. sz. ügy)

(2006/C 237/40)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: Adrien Taruffi (Schouweiler, Luxemburg) (képviselők: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis és E. Marchal ügyvédek)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

- A Közzolgálati Törvényszék állapítsa meg, hogy a személyzeti szabályzat 45. cikkének a 2004. december 23-i bizottsági határozattal elfogadott általános végrehajtási rendelkezései 4. cikkének (1) bekezdése jogellenes;
- a Közzolgálati Törvényszék semmisítse meg a felperesnek a 2004. és a 2005. évi előléptetési időszak alapján adott érdem- és elsőbbségi pontokat megállapító, valamint az előléptetési bizottság döntését követően összeállított érdem szerinti listára és a 2004. évi előléptetési időszak alapján a B*10-es besorolási fokozatba előléptetett tisztviselők listájára a felperes nevét fel nem vevő bizottsági határozatokat;
- a Közzolgálati Törvényszék kötelezze az alperest a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresetének alátámasztására az alperes előadja, hogy érdemeit nem vizsgálták ténylegesen az előléptetési bizottság által azt követően végzett értékelése során, hogy az adminisztráció pozitív választ adott első panaszára.

A 2004. évi előléptetési időszakot illetően a felperes különösen nyilvánvaló mérlegelési hibára hivatkozik, minthogy álláspontja szerint a 2004. évi előléptetési időszakra vonatkozó érdemeit a „kutatás” költségvetési helyéhez sorolt tisztviselőkével hasonló-

tották össze, noha ebben az előléptetési időszakban a „működés” költségvetési helyéhez tartozott.

A 2005. évi előléptetési időszakot illetően a felperes jogellenesnek véli az általános végrehajtási rendelkezések 4. cikke (1) bekezdésének a Bizottság által elfogadott értelmezését, miszerint még akkor is, ha a felperes két különböző főigazgatóságon dolgozott és a 2004. év első felére az érdempontjait megállapító közbenső értékelő jelentés készült, a felperes elsőbbségi pontjainak megállapítására kizárólag a végleges értékelő jelentést elkészítő főigazgatóság az illetékes.

Általánosságban a felperes úgy ítéli meg, hogy a megtámadott határozat meghozatalára a személyzeti szabályzat 45. cikkének megsértésével került sor, amennyiben meghatározó szempontként az érdem helyett a szolgálati időt vették figyelembe.

2006. augusztus 10-én benyújtott kereset – G kontra Bizottság

(F-96/06. sz. ügy)

(2006/C 237/41)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: G (Port-Vendres, Franciaország) (képviselők: B. Cambier és L. Cambier ügyvédek)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

- A Közzolgálati Törvényszék állapítsa meg, hogy az alperes felelős azokért a kötelezettségzegésekért, amelyeket a felperes kárára elkövetett;
- a Közzolgálati Törvényszék kötelezze az alperest, hogy fizessen a felperesnek és családjának ideiglenesen 1 581 801 eurót, ami megfelel a Bizottság, annak alkalmazottai, vezetői és/vagy a Bizottságtól függő egyéb szervek által elkövetett összes kötelezettségzegéssel okozott kár felének; a kár másik felét szakértő segítségével kell meghatározni;
- a Közzolgálati Törvényszék kötelezze az alperest, hogy fizessen 8 % kamatot a fent említett összegekre, éspedig 1999. november 23-tól – az Európai Csaláselleni Hivatal (OLAF) által folytatott belső vizsgálat első jelentésének (amelyben a felperessel szembeni részrehajlás első jelei megjelennek) lezárásától – kezdődően, vagy másodlagosan 2005. június 29-től, amikor a felperes a személyzeti szabályzat 90. cikkének (1) bekezdése alapján kártérítési kérelmet terjesztett elő;

- a Közszolgálati Törvényszék rendeljen ki szakértőt;
- a Közszolgálati Törvényszék kötelezze az alperest a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresetének alátámasztására az alperes nyolc jogalapra hivatkozik.

Első jogalapjában a felperes azt rója fel a Bizottságnak, hogy az belekeverte őt az ún. Berthelot-ügy kellős közepébe, és úgy tekintett a felperesre, mint ennek az ügynek a fő felbujtójára, noha a felperes álláspontja szerint az összes ilyen vád hamis, és a legcsekélyebb bizonyíték sem létezik, amely ezeket a felperes elleni vádakokat megalapozhatná. Ezzel a Bizottság a felperes szerint nem teljesítette gondoskodási és gondos ügyintézési kötelezettségét, és visszaélt a felperes jogos bizalmával.

Második jogalapjában a felperes azt rója fel a Bizottságnak, hogy az a Berthelot-ügyhöz kapcsolódó – a felperes szerint nem pártatlanul lefolytatott – közigazgatási vizsgálatok összes emberi és intézményi mulasztásával súlyosan megsértette a védelemhez való jogát.

Harmadik jogalapjában a felperes az információk bizalmas kezelése kötelezettségének megsértésére hivatkozik, amely álláspontja szerint azzal valósult meg, hogy a 2000. év folyamán a Bizottság újságíróknak engedélyezte az OLAF helyiségeibe való belépést és azt, hogy ott a felperessel kapcsolatos bizalmas iratokat megismerjenek, és közülük néhányat egy televízióadásban bemutassanak.

Negyedik jogalapjában a felperes a Bizottságnak a felperes joghatóság alóli mentességét felfüggesztő határozatát kifogásolja.

Ötödik jogalapjában a felperes azt rója fel a Bizottságnak, hogy a Kutatási és Technológiafejlesztési Főigazgatóság főtanácsadói beosztásába nem szolgálati érdekből vagy az intézmény mobilitási politikája alapján, hanem bűjtött fegyelmi szankcióként helyezte át.

Hatodik jogalapjában, amely a betegsége foglalkozási eredetének elismerésével kapcsolatos eljárásra vonatkozik, a felperes vitatja a Bizottságnak azokat a határozatait, amelyekkel az eleve kizárta a munkahelyi baleset lehetőségét és ügyének iratait átküldte a Bizottság Vizsgálati és Fegyelmi Hivatalához (IDOC) azzal, hogy az folytasson közigazgatási vizsgálatot a felperes betegsége eredetének meghatározására.

Hetedik jogalapjában a felperes a személyzeti szabályzat 73. és 78. cikkében szabályozott eljárások egymástól való függetlenségére hivatkozik, és vitatja a Bizottság rokkantsági bizottságának

azt a határozatát, hogy a személyzeti szabályzat 78. cikkének (5) bekezdése alapján indított eljárást felfüggesztette mindaddig, amíg a személyzeti szabályzat 73. cikke alapján nem hoztak határozatot.

Nyolcadik jogalapjában a felperes bírálja azt a tényt, hogy ellene fegyelmi eljárásokat indítottak és folytatnak, noha az ezen eljárások alapjául szolgáló tényeket az ellene folyó büntetőeljárásban a belga igazságszolgáltatás alaptalannak nyilvánította.

A felperes arra a következtetésre jut, hogy a Bizottság fenti kötelezettségzegéséből ered ideges depressziója, amelynek következtében idő előtt be kellett fejeznie tisztviselői pályafutását. Álláspontja szerint ez a körülmény neki, valamint családjának vagyoni és nem vagyoni kárt okozott.

2006. augusztus 15-én benyújtott kereset – Adelaida Lopez Teruel kontra Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (OHIM)

(F-97/06. sz. ügy)

(2006/C 237/42)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: Adelaida Lopez Teruel (El Casal, Spanyolország) (képviselők: G. Vandersanden, L. Levi és C. Ronzi ügyvédek)

Alperes: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (OHIM)

Kereseti kérelmek

- A Közszolgálati Törvényszék semmisítse meg a 2005. október 6-i határozatot, amellyel a kinevezésre jogosult hatóság elutasította a felperes rokkantsági bizottságnak a személyzeti szabályzat 78. cikkének megfelelően történő összehívása iránti kérelmét;
- a Közszolgálati Törvényszék szükség szerint semmisítse meg a kinevezésre jogosult hatóság 2006. május 5-i, a felperes 2006. január 6-án benyújtott panaszát elutasító határozatát;
- a Közszolgálati Törvényszék az alperest kötelezze a költségek viselésére.